

Poslije navršene pete godišnjice

Dr. Ivan Bonaći, Beograd

»Naše more« slaveći petu godišnjicu svog izlaženja (1954—1959) obradovalo je svoje mnoge prijatelje svečanim jubilarnim brojem, koji sam po sebi predstavlja jednu uspjelu kulturno-ideološku i pomorsko-privrednu publikaciju jer osim članaka naših priznatih naučnika, vojnih, kulturnih i političkih rukovodioca, pomoraca i iseljenika donosi još i priličan broj ilustracija, crteža, vijesti i raznolikog drugog materijala što sve skupa ovom jubilarnom broju daje jednu nesvakidašnju vrijednost.

Priznanja i pohvale, koje su tom prigodom od strane naših najvidenijih ličnosti upućene klubu pomaraca »Miho Pracat« — Dubrovnik — kao pokretaču »Našeg mora« dokumentovano iznose sve njegove zasluge na dosada postignutim značajnim uspjesima želeći mu ujedno dati poticaja za daljnji još jači i korisniji rad.

Ova lijepa proslava ne bi trebala da ostane samo kao događaj koji će se rado i sa ponosom dalje spominjati, već bi naprotiv trebalo da se poslije nje počnu dubiti brazde na organizacionom i propagandnom polju dosadanjih smjernica rada »Našeg mora«.

Odmah po oslobođenju osjećala se je goruća potreba za jednim takovim časopisom jer se je naša trgovačka mornarica već prvih dana u oslobođenoj domovini, zahvaljujući energičnoj akciji naših narodnih vlasti, počela ubrzo da obnavlja i postepeno da napreduje. Zato kada je septembra 1946. na Rijeci, u našem najvećem primorskom gradu, počelo da izlazi »Pomorstvo« ovaj je događaj bio od cjelokupne naše javnosti najtoplije pozdravljen. »Pomorstvo« je kroz prošlih 13 godina svog izlaženja steklo velikih zasluga za obnovu i izgradnju naše nove trgovačke mornarice i naših brodogradilišta te je mnogo doprinijelo širenju pomorske misli među najšire slojeve našeg naroda. Ono i danas usješno vrši svoju zadaću i obzirom na sve veću važnost koju problemi pomorske privrede zauzimaju u političkom i privrednom životu FNR Jugoslavije u njegovim brojevima sva se ta pitanja stručno i temeljito iznose i prate. Razvitkom događaja i činjenicom što »Pomorstvo« postoji i djeluje u našoj glavnoj luci ono se postepeno razvilo u pravo stručno i staleško glasilo naših pomoraca te se je s njima usko povezalo i u tom pogledu učvrstilo svoj položaj.

Naš Jadran bio je uvijek jednako drag i mio svojim primorcima kao i stanovnicima zaleđa našeg državnog teritorija. Poznato je, da su pretplatnici pomorske štampe većinom bili naši ne-primorci. Oni su tražili jedan primorski časopis širokog, zabavnog, turističkog i istoriskog — a ne duboko stručnog — sadržaja. Zato je pojava »Našeg mora« bila oduševljeno pozdravljena. Ovo nije značilo cijepanje snaga, kako su se neki tada pobožavali, jer su se danas prilike izmijenile. Zar treba još drugih dokaza da je klub pomoraca »Miho Pracat« — Dubrovnik — svojom odlukom iz 1954. godine da pokrene pomorski ilustrirani časopis »Naše more« hvalevrijedno ispunio jednu postojeću prazninu?

U spomenutom jubilarnom broju »Našeg mora« ima više interesantnih članaka koji mogu poslužiti za vrlo ko-

risna zapažanja. Ovdje ćemo se osvrnuti na jedan takav problem.

»Naše more« uvelo je već davno posebnu rubriku »Za mlade prijatelje« mora i pomorstva donoseći u svakom broju njihove kratke, mladenačkim stilom protkane, sastave, crteže i pjesme sa fotografijama svojih mladih autora. Jedini motiv svih ovih pionirskih glasova je uvijek samo more. Ni u svom jubilarnom broju uredništvo nije zaboravilo svoje mlade prijatelje i upućuje im jedan vrlo dirljiv apel iz koga iznosimo samo glavne misli:

»Dragi naši omladinci i pioniri, ljubitelji našeg mora. Već preko tri godine vi punite vaše stupce u našem časopisu što smatramo da treba osobito pohvaliti . . . Očekujemo vašu daljnju suradnju sa željom, da vaša postignuća sve to više rastu i da se sve to više i bolje izgrađujete kao budući temelj naše socijalističke domovine.»

»Naše more« potpuno je steklo pravo da može ovakav pozdrav i ovakav apel uputiti svojim mladim suradnicima. Ova suradnja i ova veza između naših omladinaca i pionira i »Našeg mora« je od velike životne važnosti. Svaki onaj omladinac i pionir čiji rad i čija slika bude jednom objavljena u »Našem moru« ostat će njegov doživotni pomagač i prijatelj te će zato ova veza ostati agilna i živa i onda kada ti isti sadašnji naši omladinci i pioniri budu stupili na Pomorske tehnikume i fakultete a zatim i dalje u aktivni život.

Mogu li ove veze koje već postoje između pojedinih naših omladinaca i pionira i »Našeg mora« omasoviti? Na ovo pitanje može se odgovoriti da je to moguće. A kad je moguće bilo bi uputno da se na našim višim i srednjim školama počnu osnivati klubovi »Prijatelja Našeg mora«. Potreban je jedino prethodni pristanak narodnih i školskih vlasti a uz to i odobrenje Komiteta narodne omladine, koji treba da donese i odnosni pravilnik.

Na ovakovu akciju ni naša široka javnost ne bi mogla da ostane kao pasivni posmatrač te bi se isto tako po našim gradovima i varošima moglo početi sa osnivanjem klubova »Prijatelja Našeg mora«.

Jedan od glavnih ciljeva ovog omasovljenja bio bi taj da »Naše more« od dvomjesečnika pozdravimo kao mjesečni časopis. To je istina skopčano sa priličnim teškoćama ali dobra volja sve čini.

Poslije proslavljene pete godišnjice izlaženja »Našeg mora« trebao bi da odjekne jednodušni glas i naše omladine i naše široke javnosti: Želimo da »Naše more« čim prije postane mjesečni časopis.